

Toeslagen
Belastingdienst

Terugvorderingslijn Toeslagen

Versie 0.9

Datum 8 mei 2012
Status Aanbieding aan het MT Toeslagen ter besluitvorming

Van: team Handhavingsregie

Aan MT Toeslagen

Auteurs: IM Toeslagen

Kenniscentrum

Kenniscentrum

Inhoud

0	Historische inhoudopgave—3
1	Inleiding—4
1.1	Context—4
1.2	Aanleiding—4
1.3	Doel van de notitie—4
2	Uitgangspunten—5
2.1	Vermindering van het aantal en de omvang van de terugvorderingen—5
2.2	Terugvordering als handhavingsinstrument—5
2.2.1	Bevorderen compliance—5
2.2.2	Uitgaan van gerechtvaardigd vertrouwen en rol van intelligence daarbij—6
2.2.3	Formeel rechtelijk kader—6
2.3	Flexibel betalingsregime—7
2.4	Toeslagen draagt ketenverantwoordelijkheid—7
3	Gedifferentieerde klantbehandeling: 2 sporenbeleid—8
3.1	Hoofdspoor: burgers ondersteunen bij terugbetalen—8
3.1.1	Eén betaalplan voor toeslagschulden—8
3.1.2	Burger heeft een rekening-courantpositie met de overheid—8
3.1.3	Vermindering terugvorderingspapier—8
3.2	Verbijzonderde terugvorderingslijn bij opzet/grove schuld—9
3.2.1	Uitstel bij bezwaar en beroep—9
3.2.2	Betalingsregeling—9
3.2.3	Dwanginvordering—10
3.2.4	Civiel vorderen—10
3.2.5	Aansprakelijk stellen—10
3.2.6	Commune strafrecht, commune delicten—10
4	Bijlagen—11
4.1	Copafijth-BI scan op implementatie terugvorderingslijn—11
4.2	Uitvoeringsregeling—13
4.3	Leidraad Invordering 2008—15

0 Historische inhoudopgave

Versie	Auteurs	Datum	Omschrijving
1.0		14-05-2012	Vaststelling terugvorderingslijn toeslagen door MT Toeslagen
0.9		08-05-2012	Aanbieding terugvorderingslijn aan na feedback van MT Toeslagen en B/Oost ()
0.4		15-03-2012	Eerste aanbieding MT door (oriënterend besproken in MT Toeslagen 10-04-2012)
0.3		23-02-2012	Eerste concept aangeboden aan
0.2		10-02-2012	Raamwerk terugvorderingslijn
0.1		08-08-2012	Eerste schets invorderingsbeleid bij opzet/grove schuld

1 Inleiding

1.1 Context

Toeslagen zijn bedoeld als een bijdrage in de kosten van zorg, huur, kinderopvang en kinderen. Onze missie is om toeslagen juist, tijdig en rechtmatig toe te kennen en uit te betalen op een efficiënte manier en met minimale inspanning voor de burger.

'Terugvordering toeslagen' leest als een tegenspraak in termen. Wij willen geen situatie waarbij wij toeslagen moeten innen. Het voorkomen van terugvorderingen is ons eerste doel.

1.2 Aanleiding

Als een burger teveel toeslag heeft ontvangen, zijn wij –het organisatieonderdeel Belastingdienst/Toeslagen– ook verantwoordelijk voor de terugvordering van de teveel uitgekeerde tegemoetkoming¹. In onze *Handhavingsvisie 2012-2015* is terugvordering gepositioneerd als instrument om compliance te bevorderen. Vanuit deze visie kunnen wij niet volstaan met de gedachte: "we sturen een rekening naar de burger en die kan binnen de vastgestelde (wettelijke) regels terugbetalen". De visie vraagt om een terugvorderingslijn die anticipeert op de mate van compliance van de burger, een actieve bijdrage aan formeel rechtelijke aspecten zoals de *Leidraad invordering* en een actieve betrokkenheid bij de politieke agendavorming rondom de incassoketen toeslagen.

1.3 Doel van de notitie

Het doel van deze notitie is het beschrijven van de terugvorderingslijn toeslagen. Deze dient als leidraad binnen de incassoketen.

De terugvorderingslijn toeslagen is beschreven in de hoofdstukken 2 en 3. Nadat deze terugvorderingslijn is afgeprocedeerd zal het visie geïmplementeerd moeten worden. Dit staat omschreven in hoofdstuk 4 (de bijlage).

¹ Awir, artikel 11.2: Onder Belastingdienst/Toeslagen wordt verstaan: het organisatieonderdeel van de rijksbelastingdienst dat is belast met het toekennen, uitbetalen en terugvorderen van tegemoetkomingen.

2 Uitgangspunten

2.1 Vermindering van het aantal en de omvang van de terugvorderingen

Het werken in de actualiteit brengt met zich mee dat sommige grondslagen worden geschat. Bij de definitieve afrekening leidt dat tot een groot aantal vorderingen. De uitvoeringskosten voor het innen van vorderingen zijn hoog. Daarnaast zijn er renteverliezen en verliezen ten gevolge van oninbare vorderingen. Bovendien worden burgers onaangenaam verrast als zij geconfronteerd worden met een vordering. Ontevreden klanten zijn geen makkelijke klanten. Toeslagen kan door meer en trefzekerder toezicht aan de poort en in de actualiteit het aantal en de hoogte van vorderingen beïnvloeden. Zo worden onterechte betalingen voorkomen en onterechte betalingen lopen minder hoog op.

Verlegging van toezicht naar de actualiteit is noodzakelijk. Daarmee wordt de rechtmatigheid beter geborgd en voorkomen we verlies aan programmagelden als gevolg van laat of niet langer realiseerbare terugvorderingen. Het impliceert wel dat Toeslagen vaker op signalen moet reageren dan in het verleden toen het toezicht voornamelijk plaatsvond bij de definitieve toekenning. Dat zal Toeslagen capaciteit kosten. Capaciteit die naar verwachting verderop in de keten wordt terugverdiend. Vooral in de incassoketen.

2.2 Terugvordering als handhavinginstrument

Terugvordering is een instrument in ons handhavingspalet. Alle middelen in het handhavingspalet –dus ook de terugvordering– moeten bijdragen aan de basisgrondtoon:

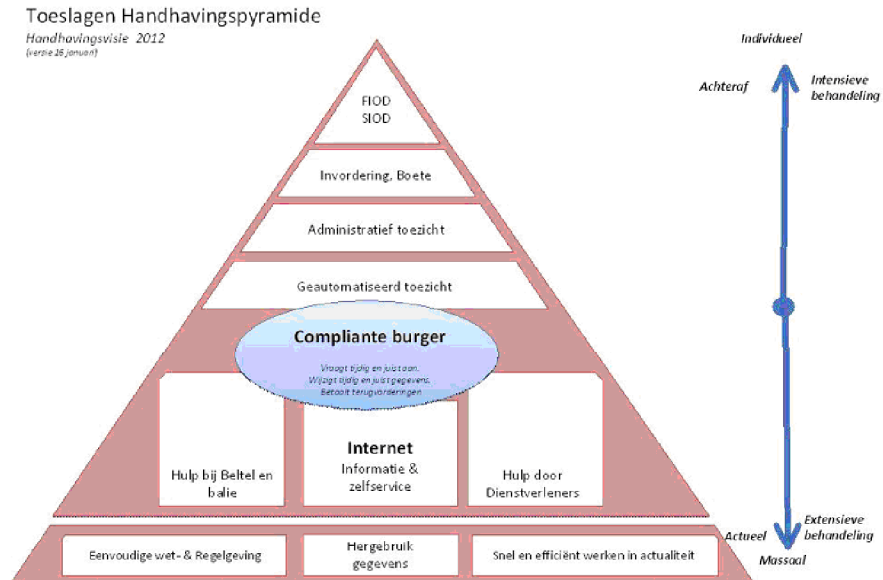
- De meeste willen het goed doen, zich compliant gedragen, en dat mogen ze weten.
- Sommigen hebben wat extra hulp bij het goede gedrag nodig
- Slechts enkelen zijn opzettelijk niet compliant. Daartegen treedt Toeslagen krachtdadig en zo nodig bestraffend op.

2.2.1 Bevorderen compliance

De terugvorderingslijn gedraagt zich naar de mate van compliance van de burger: ondersteunend voor de welwillende burger die wat extra hulp nodig heeft, maar krachtdadig en waar nodig bestraffend voor burgers die zich opzettelijk niet compliant gedragen.

Compliance bij toeslagen houdt in:

- De burger doet tijdig een aanvraag en geeft wijzigingen in zijn situatie tijdig door;
- De burger doet een juiste aanvraag;
- De burger werkt (op tijd) mee aan een verzoek om informatie;
- De burger betaalt teveel ontvangen toeslag tijdig terug, of maakt –en houdt zich–aan afspraken met de Belastingdienst betreffende een betalingsregeling.

Let op:

in deze handhavingspyramide is aangegeven wanneer vanuit handhaving gezien terugvorderingsvraagstukken aan de orde komen. Dit is bij een deel van de burgers aan de orde. Wel is het zo dat als er terugvorderingsproblematiek aan de orde komt, dit een intensieve behandeling vereist en verhoudingsgewijs veel tijd kost.

2.2.2

Uitgaan van gerechtvaardigd vertrouwen en rol van intelligence daarbij

We gaan uit van gerechtvaardigd vertrouwen. Cruciaal daarbij is dat we de burger "leren kennen". Met andere woorden: we verzamelen informatie die inzicht geeft of burgers zich compliant gedragen. Dat is kortgezegd 'intelligence'. Uit intelligence moet dus blijken of ons vertrouwen nog gerechtvaardigd is.

Informatie over het klantbeeld van burgers is op veel plekken in de keten versnipperd aanwezig: bij de B/CA, bij de Regionale Incassocentra en bij Toeslagen. Toeslagen zorgt ervoor dat die intelligence bij elkaar komt. Regionale initiatieven betreffende de terugvordering van toeslagen waarbij sprake is van opzet grove/schuld behoren daarom te lopen via een renseigneringsproces naar Toeslagen.

2.2.3

Formeel rechtelijk kader

Vanaf 1 januari 2012 is het mogelijk dat B/Toeslagen vergrijpboetes oplegt. Hierdoor wordt het mogelijk om uit uitvoering te geven aan de UR Awir artikel 7 (geen betalingsregeling bij grove schuld/opzet). Daarnaast is door een aanpassing van de UR Awir artikel 8 niet meer noodzakelijk dat B/Toeslagen altijd uitstel verleend.

Toelichting op artikel XXV, onderdeel C, Besluit van 30 december 2011, Stcrt, 2011/nr. 22974
"Op het moment dat bezwaar of beroep tegen de terugvorderingsbeschikking of een verzoek om herziening van de terugvorderingsbeschikking wordt ingediend, wordt thans door de Belastingdienst/Toeslagen automatisch uitstel van betaling voor het te betalen bedrag verleend. Gevolg van dit zogenoemde ongetoetst verlenen van uitstel van betaling door de Belastingdienst/Toeslagen is dat in gevallen waarin fraude of een vermoeden van fraude met

betrekking tot een toeslag aan het licht komt, de betrokken persoon door het aantekenen van bezwaar, beroep of een herziening tegen de terugvorderingsbeschikking tijd kan 'kopen'. Daarmee neemt het invorderingsrisico voor de Belastingdienst/Toeslagen toe omdat de betrokken persoon die tijd kan benutten om verhaalsmaatregelen onmogelijk te maken. In navolging van de in OFM 2012 getroffen maatregelen gericht op fraudeaanpak, wordt het ongetoetst verlenen van uitstel van betaling in geval van bezwaar, beroep of een verzoek om herziening omgevormd tot een regeling waarin de Belastingdienst/Toeslagen een uitstelverzoek kan afwijzen als daar goede redenen voor aanwezig worden geacht. Hiermee wordt het uitstelbeleid in lijn gebracht met de fiscaliteit, waar de ontvanger nu al de mogelijkheid heeft om een uitstelverzoek af te wijzen als daar aanleiding toe is."

Hierdoor is het mogelijk verschillend om te gaan met onze uitstelregelingen.

2.3 Flexibel betalingsregime

In de toekomst is het betalingsregime flexibel. Binnen de marges van wet en regelgeving, kan de burger zelf aangeven wanneer en hoeveel wordt uitbetaald. Zo kan het terugvorderingsrisico worden beïnvloed. Betalingen vinden bij voorkeur plaats op één rekeningnummer, dat op naam staat van de burger.

2.4 Toeslagen draagt ketenverantwoordelijkheid

B/Toeslagen wordt in de AWIR uitdrukkelijk verantwoordelijk gesteld voor het resultaat van zowel de toekenning als de terugvordering van toeslagen. In de *Leidraad invordering* is hierover het volgende opgenomen:

"De voorzitter van het managementteam van Belastingdienst/Toeslagen heeft de directeurs van de onderdelen van de Belastingdienst die zijn belast met de invordering van rijksbelastingen, mandaat verleend om namens Belastingdienst/Toeslagen toeslagschuld in te vorderen. In de uitoefening van die invorderingstaak treden zij niet op in hun hoedanigheid van ontvanger maar als het bestuursorgaan Belastingdienst/Toeslagen. De belastingdeurwaarder is in de Awir bevoegd verklaard voor het verrichten van deurwaarderswerkzaamheden in opdracht van Belastingdienst/Toeslagen."

In deze context blijft de Belastingdienst/Toeslagen verantwoordelijk voor de terugvordering van toeslagen. Onze ketenpartners mogen daarom van ons verwachten dat wij een terugvorderingslijn uitdragen die voor elke teveel betaalde toeslag kan worden toegepast.

3 Gedifferentieerde klantbehandeling: 2 sporenbeleid

De terugvorderingslijn gedraagt zich naar de mate van compliance van de burger: ondersteunend voor de welwillende burger die wat extra hulp nodig heeft, maar krachtadig en waar nodig bestraffend voor burgers die zich opzettelijk niet compliant gedragen.

3.1 Hoofdspoor: burgers ondersteunen bij terugbetalen

Vanuit het uitgangspunt van gerechtvaardigd vertrouwen is onze terugvorderingslijn in beginsel vooral ondersteunend. De *Leidraad invordering* beschrijft de faciliteiten die burger ter beschikking staan.

Een burger kan ervoor kiezen om zijn terugvordering ineens te betalen, in termijnen te betalen volgens de standaard betalingsregeling, of -in het geval van beperkte betalingscapaciteit- een persoonlijke betalingsregeling. Als de burger niet kiest voor betaling ineens of via een betaalregeling, dan wordt de toeslag zoveel mogelijk verrekend.

De Belastingdienst/Toeslagen verleent standaard uitstel van betaling van de terugvordering in het geval van een (gemotiveerd) bezwaarschrift.

De huidige incassoketen is al toegerust en werkt al volgens dit 'hoofdspoor'. Vanuit burgerperspectief worden een drietal verbeterwensen onderkend die niet per direct kunnen worden doorgevoerd, maar moeten worden ingebracht worden in de voortbrengingsketen:

3.1.1 *Eén betaalplan voor toeslagschulden²*

In de huidige systematiek wordt telkens als er een terugvordering ontstaat -per toeslag en per toeslagjaar- een betalingsregeling opgestart. Niet burger, maar het systeem is nu leidend in het proces van opstarten en afsluiten van een betalingsregeling. B/T wil een voor de burger begrijpelijke en transparante betalingsregeling bieden door alle lopende vorderingen te verwerken in één betaalplan en die te communiceren met de burger. Dat kan nu alleen handmatig op verzoek van de burger, door het bundelen van betalingsregelingen in de applicatie IT.

3.1.2 *Burger heeft een rekening-courantpositie met de overheid³*

In ons toekomstbeeld heeft de burger een rekening courant positie met de overheid. Zo worden onnodige terugvorderingen en incassotrajecten voorkomen. Na afloop van het jaar volgt (bij geconstateerde afwijkingen).

In het verlengde hiervan willen wij onderzoek doen naar de mogelijkheid om de terugvorderingsbepalingen uit de AWIR te halen en de Invorderingswet 1990 van toepassing te maken op de terugvordering van toeslagen. Dat vereist aanpassing in wet en regelgeving en moet nader worden onderzocht op politieke en beleidsmatige haalbaarheid.

3.1.3 *Vermindering terugvorderingspapier*

Er is inmiddels een samenwerkingsverband tussen B/Toeslagen, B/CA, en de Belastingregio's opgestart om het terugvorderingspapier te reduceren. De vastgestelde verbeteraanpak⁴ kent twee leidende principes:

- Voor de burger: in één keer goed;
- Kostenbeheersing: verhogen van de efficiency.

² Hiervoor heeft [] op 4-11-2010 een impuls ingediend: 'Toeslagen als 1 middel in het Inningsproces'.

³ MLTP Toeslagen 2012-2015

⁴ Vastgesteld in MT Toeslagen van 5 juli 2011 en in de MT's van B/CA en IMB.

Ofwel: Efficiency verhogen = zaken in één keer goed doen.

3.2

Verbijzonderde terugvorderingslijn bij opzet/grove schuld

Het sluitstuk van de handhaving is de terugvordering. De betekenis van deze vaststelling voor Toeslagen is dat terugvordering in ieder geval altijd plaatsvindt in gevallen dat de terugvordering te maken heeft met opzettelijk onjuiste aanvragen.

B/T stelt de criteria vast én verstrekt de benodigde gegevens waarmee de incassoketen kan vaststellen in welke gevallen er sprake is van opzet/grove schuld. Bij beoordeling van opzet of grove schuld gelden drie uitgangspunten:

- een goede beoordeling;
- een goede motivering;
- herkenbaarheid.

Zowel voor uitstel bezwaar en uitstel regeling zal verschillend worden omgegaan met de terugvorderingsbeschikking. Is er sprake van grove schuld dan wel zwaarder, dan geldt niet langer dat automatisch uitstel bij bezwaar wordt verleend of pro-actief een betalingsregeling wordt aangeboden.

Het hieronder beschreven instrumentarium staat al beschreven in de *Leidraad invordering* en hoeft niet meer langs 'wetgeving'.

Op dit moment wordt nog niet (in de systemen) vastgelegd welke terugvorderingen verband houden met opzet/grove schuld. Dat bemoeilijkt het toepassen van een verbijzonderde terugvorderingslijn in deze gevallen. Door terugvorderingen als gevolg van opzet/grove schuld te registreren en herkenbaar te maken voor de incassoketen, kan worden voorkomen dat de terugvorderingslijn in deze gevallen volgens het 'hoofdspoor' verloopt⁵.

3.2.1

Uitstel bij bezwaar en beroep

De Belastingdienst/Toeslagen merkt een gemotiveerd bezwaarschrift of herzieningsverzoek aan als een verzoek om uitstel van betaling. In beginsel wordt het aldus gevraagde uitstel verleend tenzij:

- de belanghebbende ter zake van de betreffende tegemoetkoming of het voorschot daarop bewust onjuiste gegevens heeft verstrekt;
- de terugvordering aan opzet of grove schuld van de belanghebbende is te wijten; of de terugvordering gepaard gaat met het opleggen van een boete.

In het geval van beroep, hoger beroep en cassatie geldt een met het voorgaande overeenkomend beleid met dien verstande dat de belanghebbende uitdrukkelijk om uitstel van betaling moet vragen.

Een afwijzing of intrekking van een verzoek om uitstel is een voor bezwaar vatbare beschikking.

3.2.2

Betalingsregeling

Burgers met een toeslagvordering krijgen standaard een aanbod voor een betalingsregeling. Daarbij kunnen burgers met beperkte betalingscapaciteit, verzoeken om een betalingsregeling op maat.

⁵ Er is een impuls ingediend bij IM/Belastingregio's om terugvorderingen als gevolg van opzet/grove schuld in de applicatie IT te kunnen "stickeren", waardoor het mogelijk wordt deze vorderingen te identificeren uit de massa en anders te behandelen..

Voor toeslagschuld die te wijten is aan opzet of grove schuld van de belanghebbende of diens partner, kan een betalingsregeling worden toegestaan, indien:

- verzocht wordt om zo'n regeling;
- belanghebbende of diens partner geen vermogen bezit;
- aannemelijk wordt gemaakt door de belanghebbende of diens partner dat zij niet meer beschikken over het bedrag dat wordt teruggevorderd;
- de regeling reëel is;
- de regeling leidt tot integrale betaling binnen de termijn van 24 maanden;

Als de betalingscapaciteit daarvoor toereikend is, moet een kortere regeling worden overeengekomen.

In voorkomende gevallen kan B/T bij opzet of grove schuld aangeven dat er onder deze condities géén betalingsregeling kan worden toegestaan.

Als belanghebbende of diens partner aannemelijk maakt dat zij niet meer beschikken over het bedrag dat wordt teruggevorderd, moet op verzoek, bij de verrekening van een voorschot met die toeslagschuld, rekening worden gehouden met de beslagvrije voet.

3.1.3 *Dwanginvordering*

Als er geen regeling mogelijk is, dan zal de schuld via (dwang)invordering plaatsvinden. Dat wil zeggen alle verrekenmogelijkheden worden toegepast en Toeslagen zal aangeven welke vormen van dwanginvordering ter hand worden genomen.

3.1.4 *Civiel vorderen*

Het open systeem is van toepassing. In het geval dat er sprake is van onjuiste aanvragen die zijn gedaan door een derde. Dan zal de terugvordering hiervan volgens de mogelijkheden van het civiele recht plaatsvinden. Dat wil zeggen: Een vordering instellen zoals :

- een onverschuldigde betaling/ dan wel een TOR procedure.
- een ongerechtvaardigde verrijking
- een onrechtmatige daad.

3.1.5 *Aansprakelijk stellen*

Indien nodig zal dit instrument worden ingezet op initiatief van B/Toeslagen.

3.1.6 *Commune strafrecht, commune delicten*

Belastingdienst Toeslagen zal aangifte indienen/doen conform het Wetboek van Strafrecht op grond van oplichting, dan wel valsheid in geschrifte in daarvoor geschikte gevallen.

4 Bijlagen

4.1 Copafijth-BI scan op implementatie terugvorderingslijn

De terugvorderingslijn toeslagen beschrijft de lijn die het MT Toeslagen vanuit burgerperspectief voor ogen heeft. De terugvorderingslijn dient als leidraad voor de incassoketen. Voor het implementeren van deze terugvorderingslijn zijn de COPAFIJTH-BI aspecten op hoofdlijnen benoemd.

1. Communicatie

- Verschillende partijen in de incassoketen hebben een rol in de implementatie van de invorderingslijn Toeslagen. Afstemming heeft al plaatsgevonden met B/Oost. Belangrijke partners om onze invorderingslijn uit te dragen zijn verder DG-Bel, IM/Belastingregio's, B/CA en de regiokantoren. Met deze partijen zal moeten worden gecommuniceerd.

2. Organisatie

- De terugvorderingslijn kan worden ingebed in de bestaande organisatiestructuur. Implementatie van de terugvorderingslijn vereist wel afstemming binnen de incassoketen, met name tussen de organisatieonderdelen B/T, DG-Bel, B/CA, LKB/IMB en de belastingregio's. Uit de terugvorderingslijn komen een aantal impulsen voort die moeten worden ingebracht in de voortbrengingsketen (zie verder onder 'informatiemanagement en financiën').
- Binnen B/T zullen met name het renseigneringsproces en de criteria voor opzet/grove schuld nader moeten worden geoperationaliseerd; dat vraagt nadere afstemming tussen HH/I en de fraudeteams.
- Buiten de scope van de notitie 'terugvorderingslijn' valt de aansturing van de incassoketen en verantwoordelijkheden en rollen daarbinnen.

3. Personeel

- Het toepassen van de invorderingslijn vergt binnen de totale incassoketen geen extra personele bezetting.
- De terugvorderingslijn moet worden vertaald naar (aangepaste) instructies op medewerkersniveau. Het gaat o.a. daarbij om het kunnen toepassen van criteria voor opzet/grove schuld en het juist het toepassen van invorderingsinstrumenten, zoals aansprakelijk stellen en civiel vorderen.

4. Administratieve organisatie

- Met name voor de instrumenten voor het terugvorderen bij opzet/grove schuld is een geactualiseerde AO-beschrijving nodig die onder andere inzicht geeft in wie de instrumenten kan toepassen, in welke situatie en om welke reden.

5. Informatiemanagement en Financiën

- Hoofdspoor:
De huidige incassoketen is toegerust en werkt volgens het beschreven 'hoofdspoor'. Hiervoor zijn geen implementatie-activiteiten (en bijkomende kosten) van toepassing. Wel zijn er ten aanzien van het hoofdspoor een drietal verbeterwensen beschreven (3.1.1., 3.1.2, 3.1.3), die moeten worden ingebracht in de voortbrengingsketen. Daarbij zijn naar verwachting systeemaanpassingen nodig in IT (één gezamenlijk betaalplan) en COA (vermindering terugvorderingspapier). Dan zal ook duidelijk worden wat de financiële impact en de doorlooptijd van deze verbeterwensen is.
- Invorderingslijn bij opzet/grove schuld:
Er is een impuls ingediend bij IM/Belastingregio's om terugvorderingen als gevolg van

opzet/grove schuld in de applicatie IT te kunnen "stickeren", waardoor het mogelijk wordt deze vorderingen te identificeren uit de massa en anders te behandelen. Bij de intake en analyse van deze impuls door IMB zal duidelijk worden wat de (financiële) impact en de doorlooptijd is.

6. Juridisch

- De beschreven invorderingslijn sluit aan op de huidige invorderingsbepalingen uit de AWIR en de Leidraad invordering (zie verder 5.2 en 5.3).
- Voor onze wens dat de burger één rekening-courantpositie met de Belastingdienst heeft, is nog geen juridisch kader. Er is binnen DG-Bel al (verkenkend) onderzoek gedaan naar de mogelijkheid om terugvorderingsbepalingen uit de AWIR te halen en de Invorderingswet 1990 van toepassing te maken op de terugvordering van toeslagen. Dat vereist aanpassing in wet- en regelgeving en moet nader worden onderzocht op politieke en beleidsmatige haalbaarheid.

7. Technologie

- De implementatie van de invorderingslijn vereist geen aanschaf en implementatie van nieuwe technologieën.

8. Huisvesting

- De implementatie van de invorderingslijn heeft geen impact op huisvesting/geografische spreiding van alle middelen (mensen, systemen, gebouwen).

9. Informatiebeveiliging en Integriteit

- Aandachtspunt voor de uitvoering is een goede scheiding van functies die toezien op het toekennen van toeslagen en functies die toezien op het terugvorderen van toeslagen.

4.2 Uitvoeringsregeling

/uitvoeringsregeling-algemene-wet-inkomensafhankelijke-regelingen

Artikel 7. Uitstel van betaling in verband met betalingsproblemen

1.

De Belastingdienst/Toeslagen stelt de belanghebbende in de gelegenheid een terugvordering te betalen in maandelijkse termijnen van € 40 mits hij voldoet aan door de Belastingdienst/Toeslagen nader te stellen voorwaarden.

2.

De Belastingdienst/Toeslagen kan ambtshalve een betaling in termijnen bewerkstelligen door middel van verrekening van de terugvordering met aan dezelfde belanghebbende periodiek uit te betalen bedragen. Indien een verrekening als bedoeld in de vorige volzin plaats vindt, wordt het totaal van de maandelijks aan de belanghebbende uit te betalen bedragen met ten hoogste € 40 verminderd.

3.

Een betaling van de terugvordering in maandelijkse termijnen eindigt uiterlijk op de dag waarop sedert de vervaldag van de voor de terugvordering geldende betalingstermijn 24 maanden zijn verstreken. Indien de omvang van de terugvordering betaling in 24 maandelijkse termijnen van € 40 niet toelaat, kan de Belastingdienst/Toeslagen, in afwijking van het eerste en tweede lid, een betaling in maandelijkse termijnen van meer dan € 40 verlangen.

4.

Op schriftelijk verzoek van de belanghebbende die aangeeft niet in staat te zijn de terugvordering overeenkomstig de voorgaande leden te betalen kan de Belastingdienst/Toeslagen, in afwijking in zoverre van de voorgaande leden, een betaling in termijnen toestaan gebaseerd op de betalingscapaciteit. De berekening van de betalingscapaciteit vindt plaats op de voet van artikel 13 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990, met dien verstande dat de Belastingdienst/Toeslagen het netto-bestedbare inkomen van de belanghebbende vermeerderd met het netto-bestedbare inkomen van de persoon die ten tijde van de indiening van het verzoek als partner in de zin van artikel 3 van de wet kan worden beschouwd.

5.

Een betalingsregeling als bedoeld in het vierde lid wordt niet toegestaan indien de belanghebbende of de in dat lid bedoelde partner over voldoende vermogen in de zin van artikel 12 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 beschikken voor de voldoening van de terugvordering, met dien verstande dat bevoorrechte schulden op het vermogen in mindering worden gebracht.

6.

De voorgaande leden zijn niet van toepassing indien het ontstaan van de terugvordering is te wijten aan opzet of grove schuld van de belanghebbende of diens partner.

Artikel 8. Uitstel van betaling in verband met bezwaar of herzieningsverzoek

1.

Indien de belanghebbende tijdig een gemotiveerd bezwaar of verzoek om herziening als bedoeld in artikel 21a van de wet heeft ingediend tegen de terugvordering dan wel beroep of hoger beroep heeft ingediend tegen de uitspraak op een bezwaar of verzoek om herziening als bedoeld in artikel 21a van de wet, kan de Belastingdienst/Toeslagen uitstel van betaling van de terugvordering verlenen tot het moment waarop op het bezwaar of verzoek om herziening als bedoeld in artikel 21a van de wet, het beroep of hoger beroep is beslist.

2.

Het eerste lid vindt overeenkomstige toepassing indien bezwaar, beroep, hoger beroep of beroep in cassatie, dan wel een verzoek om ambtshalve vermindering is ingediend ter zake van een inkomensgegeven als bedoeld in artikel 21, onderdeel e, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, dat bepalend is voor de draagkracht waarmee bij de terugvordering rekening is gehouden. Onder een verzoek om ambtshalve vermindering wordt mede verstaan een verzoek om herziening als bedoeld in artikel 9.5, eerste lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001.

4.3 Leidraad Invordering 2008

Artikel 79. Invordering van een toeslagschuld (Awir)

Hoofdstuk 2 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir) bevat de procedureregels die gelden voor de inkomensafhankelijke regelingen die door Belastingdienst/Toeslagen worden uitgevoerd, te weten:

- – de Wet op de huurtoeslag;
- – de Wet op de zorgtoeslag;
- – de Wet kinderopvangtoeslag;
- – de Wet op het kindgebonden budget.

Paragraaf 3 van hoofdstuk 2 Awir omschrijft de bevoegdheden die Belastingdienst/Toeslagen heeft om een teruggevorderde toeslag in te vorderen. Dit hoofdstuk beschrijft het beleid bij invordering van toeslagschuld.

De voorzitter van het managementteam van Belastingdienst/Toeslagen heeft de directeurs van de onderdelen van de Belastingdienst die zijn belast met de invordering van rijksbelastingen, mandaat verleend om namens Belastingdienst/Toeslagen toeslagschuld in te vorderen. In de uitoefening van die invorderingstaak treden zij niet op in hun hoedanigheid van ontvanger maar als het bestuursorgaan Belastingdienst/Toeslagen.

De belastingdeurwaarder is in de Awir bevoegd verklaard voor het verrichten van deurwaarderswerkzaamheden in opdracht van Belastingdienst/Toeslagen.

Het volgende beleid is in dit artikel opgenomen:

- – de betalingsherinnering en toeslagschuld;
- – invordering toeslagschuld door middel van vordering;
- – faillissement, WSNP en toeslagschuld;
- – toeslagschuld ontstaan gedurende faillissement, WSNP of MSNP;
- – minnelijke schuldsaneringsregeling en toeslagschuld;
- – verrekening en toeslagschuld;
- – verrekening en uitstel van betaling toeslagschuld;
- – standaardbetalingsregeling toeslagschuld;
- – betalingsregeling toeslagschuld op basis van betalingscapaciteit;
- – geen verdere invorderingsmaatregelen voor toeslagschuld treffen;
- – aansprakelijkheid partner voor toeslagschuld;
- – beslag door derden op toeslag;
- – informatieverzoek gerechtdeurwaarder omtrent toeslag;
- – rijksadvocaat in civiele procedures over toeslagen;
- – verzoekschriften aan andere instellingen.

TWK Voor deze tekst is een wijziging met terugwerkende kracht gepubliceerd. Zie [opmerking](#) onder de tekst voor nadere informatie.

Terugwerkende kracht

Stcrt. 2012, 3075, datum inwerkingtreding 21-02-2012, bevat een wijziging met terugwerkende kracht van deze tekst. Deze wijziging werkt terug tot en met 01-01-2012.

Hoofdstuk 2 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir) bevat de procedureregels die gelden voor de inkomensafhankelijke regelingen die door Belastingdienst/Toeslagen worden uitgevoerd, te weten:

- – de Wet op de huurtoeslag;
- – de Wet op de zorgtoeslag;
- – de Wet kinderopvangtoeslag;
- – de Wet op het kindgebonden budget.

Paragraaf 3 van hoofdstuk 2 Awir omschrijft de bevoegdheden die Belastingdienst/Toeslagen heeft om een teruggevorderde toeslag in te vorderen. Dit hoofdstuk beschrijft het beleid bij invordering van toeslagschuld.

De voorzitter van het managementteam van Belastingdienst/Toeslagen heeft de directeurs van de onderdelen van de Belastingdienst die zijn belast met de invordering van rijksbelastingen, mandaat verleend om namens Belastingdienst/Toeslagen toeslagschuld in te vorderen. In de uitoefening van die invorderingstaak treden zij niet op in hun hoedanigheid van ontvanger maar als het bestuursorgaan Belastingdienst/Toeslagen.

De belastingdeurwaarder is in de Awir bevoegd verklaard voor het verrichten van deurwaarderswerkzaamheden in opdracht van Belastingdienst/Toeslagen.

Het volgende beleid is in dit artikel opgenomen:

- – de betalingsherinnering en toeslagschuld;
- – invordering toeslagschuld door middel van vordering;
- – faillissement, WSNP en toeslagschuld;
- – toeslagschuld ontstaan gedurende faillissement, WSNP of MSNP;
- – minnelijke schuldsaneringsregeling en toeslagschuld;
- – verrekening en beslagvrije voet;
- – verrekening en toeslagschuld;
- – verrekening en uitstel van betaling toeslagschuld;
- – standaardbetalingsregeling toeslagschuld;
- – toeslagschuld te wijten aan opzet of grove schuld;
- – betalingsregeling toeslagschuld op basis van betalingscapaciteit;
- – uitstel van betaling in verband met bezwaar of herzieningsverzoek;
- – geen verdere invorderingsmaatregelen voor toeslagschuld treffen;
- – aansprakelijkheid partner voor toeslagschuld;
- – beslag door derden op toeslag;
- – informatieverzoek gerechtdeurwaarder omtrent toeslag;
- – rijksadvocaat in civiele procedures over toeslagen;
- – verzoekschriften aan andere instellingen.

79.1. De betalingsherinnering en toeslagschuld

Als de toeslagschuld niet of niet volledig binnen de betalingstermijn wordt voldaan, zendt Belastingdienst/Toeslagen de belanghebbende eerst (kosteloos) een schriftelijke betalingsherinnering voordat tot dwanginvordering wordt overgegaan.

Het betalingsgedrag van de belanghebbende of diens gedrag met betrekking tot het verstrekken van informatie voor de toekenning van een toeslag of voorschot op een toeslag, kan aanleiding zijn om het zenden van een betalingsherinnering achterwege te laten en direct tot dwanginvordering over te gaan.

79.2. Invordering toeslagschuld door middel van vordering

Op grond van artikel 32, zesde lid, Awir kan Belastingdienst/Toeslagen gebruik maken van de bevoegdheid tot het doen van een vordering ex artikel 19 van de wet onder de werkgever, de uitkeringsinstantie of een andere derde als bedoeld in het eerste lid van laatstgenoemd artikel. De overeenkomstige toepassing van artikel 19 van de wet houdt in dat aan het doen van een vordering een vooraankondiging vooraf gaat, ook als het gaat om een vordering onder een uitkeringsinstantie.

79.3. Faillissement, WSNP en toeslagschuld

Zodra Belastingdienst/Toeslagen bekend is met het feit dat ten aanzien van een belanghebbende het faillissement is uitgesproken dan wel de wettelijke schuldsaneringsregeling van toepassing is verklaard, zullen eventuele invorderingsmaatregelen worden gestaakt en lopende betalingsregelingen worden beëindigd.

De ontvanger meldt de openstaande toeslagschuld over de periode voorafgaand aan het tijdstip van faillissement of schuldsanering, ter verificatie aan bij de curator of de bewindvoerder. Voorafgaand aan de aanmelding van de toeslagschuld blijft verrekening van die schuld met uit te betalen bedragen op basis van een voorschot achterwege.

Gedurende het faillissement of de wettelijke schuldsaneringsregeling vindt eveneens geen verrekening plaats van de aangemelde toeslagschuld met uit te betalen bedragen op basis van een verleend voorschot. Uitbetalingen met een eenmalig karakter (nabetaling van een toeslag of een teruggaaf inkomstenbelasting) kunnen wel worden verrekend indien en voor zover zij betrekking hebben op de periode gelegen vóór de datum van faillissement dan wel de toepassingverklaring van de wettelijke schuldsaneringsregeling. In het geval vóór de faillissementsuitspraak danwel voor de uitspraak tot toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling verrekening van een schuld met een voorschot of een voorlopige teruggaaf inkomstenbelasting heeft plaatsgevonden waarbij (ook) termijnen zijn verrekend die betrekking hebben op de periode na de faillissementsuitspraak respectievelijk de schuldsaneringsregeling, zal de verrekening in zoverre – namelijk voorzover de verrekening heeft plaatsgevonden met dat deel van het voorschot of de teruggaaf dat opeisbaar wordt vanaf datum faillissement of schuldsaneringsregeling – worden teruggedraaid. Dit laatste geldt ook in het geval van verrekening met termijnbedragen ingevolge een betalingsregeling als bedoeld in de [artikelen 79.7 en 79.8](#).

79.3a. Toeslagschuld ontstaan gedurende faillissement, WSNP of MSNP

Over de betaling van toeslagschuld die is ontstaan gedurende de periode na de datum van de uitspraak tot faillietverklaring dan wel de datum van toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling of de minnelijke schuldsaneringsregeling, treedt de ontvanger in overleg met de curator of de bewindvoerder. Als de toeslagschuld niet uit de boedel kan worden voldaan is betaling van de schuld met behulp van een betalingsregeling op de voet van de [artikelen 79.7 of 79.8](#) mogelijk. In het geval van een betalingsregeling op de voet van artikel 79.8 houdt de ontvanger bij de vaststelling van het inkomen van de schuldenaar geen rekening met een eventuele afdracht van een deel van dat inkomen aan de bewindvoerder.

79.4. Minnelijke schuldsaneringsregeling en toeslagschuld

Voor een toeslagschuld geldt dat het invorderingsbeleid voor belastingschulden zoals dat is verwoord in artikel 73.5 van deze leidraad overeenkomstig wordt toepast. In aanvulling op [artikel 73.5.2, vijfde volzin](#), en [artikel 73.5.3, laatste volzin](#), geldt dat een verrekening van een voorschot ter zake van toeslagen, die in termijnen behoort te worden uitbetaald, moet worden teruggedraaid voor zover die verrekening betrekking heeft op de voorschottermijnen die verstrijken na de ontvangst van het afschrift van de stabilisatieovereenkomst of van de schriftelijke mededeling als bedoeld in artikel 73.5.2, tweede volzin. Dit geldt ook als sprake is van een verrekening met termijnbedragen ingevolge een betalingsregeling als bedoeld in de [artikelen 79.7 en 79.8](#).

79.5. Verrekening en toeslagschuld

Een toeslagschuld kan worden verrekend met een aan dezelfde belanghebbende uit te betalen teruggaaf die voortvloeit uit een aanslag of voorlopige aanslag inkomstenbelasting. Van deze bevoegdheid zal alleen gebruik worden gemaakt als de ontvanger de belastingteruggaaf niet met belastingschulden wil verrekenen.

Het initiatief om tot verrekening over te gaan, zal in de regel liggen bij Belastingdienst/Toeslagen. De belanghebbende kan Belastingdienst/Toeslagen echter ook verzoeken om van de verrekeningsbevoegdheid gebruik te maken. In dat geval kan ook verrekening plaats vinden voordat de betalingstermijn is verstreken.

Artikel 79.5a. Verrekening en beslagvrije voet [Treedt in werking per 21-02-2012]

TWK Voor deze circulaire divisie is een wijziging met terugwerkende kracht gepubliceerd. Zie opmerking onder de tekst voor nadere informatie.

Terugwerkende kracht

Stcrt. 2012, 3075, datum inwerkingtreding 21-02-2012, bevat een wijziging met terugwerkende kracht van deze circulairedivisie Deze wijziging werkt terug tot en met 01-01-2012. Het artikel is nieuw toegevoegd.

Als de belanghebbende door de verrekening van een voorschot op een tegemoetkoming of een voorlopige teruggaaf inkomstenbelasting een lager bedrag aan bestaansmiddelen overhoudt dan overeenkomt met de voor hem geldende beslagvrije voet, kan hij de Belastingdienst/Toeslagen verzoeken de verrekening ongedaan te maken voor zover hierdoor de beslagvrije voet is aangetast. Als de belanghebbende voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat de beslagvrije voet is aangetast, zal de Belastingdienst/Toeslagen rekening houden met de beslagvrije voet bij de laatste verrekening die plaatsvond vóór de indiening van het verzoek en bij de daaropvolgende verrekeningen.

[Treedt in werking per 21-02-2012]

TWK Voor deze tekst is een wijziging met terugwerkende kracht gepubliceerd. Zie opmerking onder de tekst voor nadere informatie.

Terugwerkende kracht

Stcrt. 2012, 3075, datum inwerkingtreding 21-02-2012, bevat een wijziging met terugwerkende kracht van deze tekst. Deze wijziging werkt terug tot en met 01-01-2012. Het artikel is nieuw toegevoegd.

79.6. Verrekening en uitstel van betaling toeslagnschuld

Zolang door Belastingdienst/Toeslagen uitstel is verleend voor de betaling van een toeslagnschuld, vindt met betrekking tot deze toeslagnschuld in beginsel geen verrekening plaats met termijnbedragen die worden uitbetaald:

- – op basis van een verleend voorschot op de toeslag;
- – op grond van een voorlopige teruggaaf inkomstenbelasting.

Verrekening met termijnbedragen is echter wel toegestaan indien en voor zover deze worden aangewend voor de aflossing van een toeslagnschuld door middel van een betalingsregeling als bedoeld in de artikelen 79.7 en 79.8 van deze leidraad.

TWK Voor deze tekst is een wijziging met terugwerkende kracht gepubliceerd. Zie opmerking onder de tekst voor nadere informatie.

Terugwerkende kracht

Stcrt. 2012, 3075, datum inwerkingtreding 21-02-2012, bevat een wijziging met terugwerkende kracht van deze tekst. Deze wijziging werkt terug tot en met 01-01-2012.

Zolang door Belastingdienst/Toeslagen uitstel is verleend voor de betaling van een toeslagnschuld, vindt met betrekking tot deze toeslagnschuld in beginsel geen verrekening plaats met termijnbedragen die worden uitbetaald:

- – op basis van een verleend voorschot op de toeslag;
- – op grond van een voorlopige teruggaaf inkomstenbelasting.

Verrekening met termijnbedragen is echter wel toegestaan indien en voor zover deze worden aangewend voor de aflossing van een toeslagschuld door middel van een betalingsregeling als bedoeld in de artikelen 79.7 en 79.8 van deze leidraad. De verrekening wordt altijd geacht op basis van termijnen (niet ineens) plaats te vinden.

79.7. Standaardbetalingsregeling toeslagschuld

Uitgangspunt is dat de belanghebbende die teveel ontvangen toeslag moet terugbetalen in de gelegenheid wordt gesteld om het bedrag van de toeslagschuld te voldoen met een standaardbetalingsregeling. De standaardregeling wordt zonder nader onderzoek in te stellen door Belastingdienst/Toeslagen aangeboden en gaat uit van een af te lossen bedrag van € 20 per maand voor iedere terugvordering afzonderlijk.

De periode waarover de regeling zich uitstrekt is maximaal 24 maanden te rekenen vanaf één maand na de dagtekening van de terugvorderingbeschikking. De eerste termijn moet zijn voldaan op de vervaldag van de terugvorderingbeschikking. Als het teruggevorderde bedrag meer bedraagt dan € 480 wordt het maandelijks af te lossen bedrag zodanig verhoogd dat aflossing binnen 24 maanden mogelijk is.

Aflossing kan op twee manieren plaatsvinden:

- 1. De belanghebbende maakt maandelijks het termijnbedrag over naar de rekening van de Belastingdienst.
- 2. Belastingdienst/Toeslagen verrekent het termijnbedrag met het maandelijks uit te keren voorschot aan de belanghebbende.

De situatie kan zich voordoen dat de belanghebbende tijdens de looptijd van een standaardregeling te maken krijgt met een nieuwe terugvordering voor dezelfde toeslag. In dat geval vindt een herziening van het bedrag van de standaardregeling plaats. Het bedrag van de nieuwe terugvordering wordt opgeteld bij het nog resterende bedrag van de terugvordering waarvoor de standaardregeling loopt. Voor het totaalbedrag geldt dan weer de aflossingssystematiek van ten minste € 20 per maand gedurende maximaal 24 maanden.

79.8. Betalingsregeling toeslagschuld op basis van betalingscapaciteit

Belastingdienst/Toeslagen kan een andere betalingsregeling toestaan dan de standaardregeling. Dit kan alleen als de belanghebbende schriftelijk kenbaar maakt dat hij niet in staat is de toeslagschuld te voldoen onder de condities die gelden voor de standaardregeling. De belanghebbende moet dan op het daartoe bestemde formulier de benodigde informatie verstrekken aan Belastingdienst/Toeslagen zodat beoordeeld kan worden of er sprake is van onvoldoende betalingscapaciteit om een maandelijks aflossing overeenkomstig de standaardregeling te voldoen.

De artikelen 11, 12 en 13 van de regeling zijn hierbij van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat:

- – naast het netto besteedbaar inkomen van de belanghebbende ook rekening wordt gehouden met het netto besteedbaar inkomen van een eventuele partner als bedoeld in artikel 3 van de Awir;
- – bevoorrechte schulden (zoals belastingen) op het vermogen in mindering mogen worden gebracht.

Als uit de verstrekte gegevens blijkt dat de betalingscapaciteit voldoende is om de toeslagschuld af te lossen volgens de standaardregeling, zal Belastingdienst/Toeslagen het verzoek om een andere betalingsregeling afwijzen.

Zo'n betalingsregeling wordt ook afgewezen als de belanghebbende of de in artikel 7, vierde lid, van de Uitvoeringsregeling Awir bedoelde partner over voldoende vermogen in de zin van artikel

12 van de regeling beschikt voor de voldoening van de terugvordering, met dien verstande dat bevoorrechte schulden op het vermogen in mindering worden gebracht.

Als echter blijkt dat de betalingscapaciteit lager is dan € 20 per maand, maar voldoende om het bedrag van de toeslagenschuld in maximaal 24 maanden te voldoen – zij het met een lager bedrag dan € 20 – dan zal Belastingdienst/Toeslagen een betalingsregeling toestaan die is gebaseerd op die betalingscapaciteit.

Als de belanghebbende wel over betalingscapaciteit beschikt, maar deze is niet voldoende om de toeslagenschuld af te lossen in 24 maanden, dan zal Belastingdienst/Toeslagen een regeling voor 24 maanden treffen, gebaseerd op die betalingscapaciteit. In de uitstelbeschikking zal worden opgenomen dat de regeling opnieuw wordt gezien na verloop van twaalf maanden.

Na twaalf maanden zal Belastingdienst/Toeslagen de belanghebbende opnieuw een vragenformulier toesturen. Als na ontvangst van het formulier een inkomensverbetering wordt geconstateerd, dan wordt het lopende uitstel ingetrokken en een nieuwe uitstelregeling getroffen op basis van het hogere bedrag van de betalingscapaciteit, gedurende de resterende twaalf maanden. Als een inkomensvermindering wordt geconstateerd, dan wordt een nieuwe uitstelregeling getroffen op basis van het lagere bedrag voor de resterende periode van twaalf maanden.

TWK Voor deze tekst is een wijziging met terugwerkende kracht gepubliceerd. Zie opmerking onder de tekst voor nadere informatie.

Terugwerkende kracht

Stcrt. 2012, 3075, datum inwerkingtreding 21-02-2012, bevat een wijziging met terugwerkende kracht van deze tekst. Deze wijziging werkt terug tot en met 01-01-2012.

Belastingdienst/Toeslagen kan een andere betalingsregeling toestaan dan de standaardregeling. Dit kan alleen als de belanghebbende schriftelijk kenbaar maakt dat hij niet in staat is de toeslagenschuld te voldoen onder de condities die gelden voor de standaardregeling. De belanghebbende moet dan op het daartoe bestemde formulier de benodigde informatie verstrekken aan Belastingdienst/Toeslagen zodat beoordeeld kan worden of er sprake is van onvoldoende betalingscapaciteit om een maandelijks aflossing overeenkomstig de standaardregeling te voldoen.

De artikelen 11, 12 en 13 van de regeling zijn hierbij van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat:

- – naast het netto besteedbaar inkomen van de belanghebbende ook rekening wordt gehouden met het netto besteedbaar inkomen van een eventuele partner als bedoeld in artikel 3 van de Awir, met dien verstande dat met het netto besteedbaar inkomen van de partner alleen rekening wordt gehouden als die partner belanghebbendes partner was gedurende de periode waarop belanghebbendes toeslagenschuld betrekking heeft;
- – bevoorrechte schulden (zoals belastingsschulden) op het vermogen in mindering mogen worden gebracht.

Als uit de verstrekte gegevens blijkt dat de betalingscapaciteit voldoende is om de toeslagenschuld af te lossen volgens de standaardregeling, zal Belastingdienst/Toeslagen het verzoek om een andere betalingsregeling afwijzen.

Zo'n betalingsregeling wordt ook afgewezen als de belanghebbende of de in artikel 7, vierde lid, van de Uitvoeringsregeling Awir bedoelde partner over voldoende vermogen in de zin van artikel 12 van de regeling beschikt voor de voldoening van de terugvordering, met dien verstande dat bevoorrechte schulden op het vermogen in mindering worden gebracht.

Als echter blijkt dat de betalingscapaciteit lager is dan € 20 per maand, maar voldoende om het bedrag van de toeslagenschuld in maximaal 24 maanden te voldoen – zij het met een lager bedrag dan € 20 – dan zal Belastingdienst/Toeslagen een betalingsregeling toestaan die is gebaseerd op die betalingscapaciteit.

Als de belanghebbende wel over betalingscapaciteit beschikt, maar deze is niet voldoende om de toeslagenschuld af te lossen in 24 maanden, dan zal Belastingdienst/Toeslagen een regeling voor 24 maanden treffen, gebaseerd op die betalingscapaciteit. In de uitstelbeschikking zal worden opgenomen dat de regeling opnieuw wordt gezien na verloop van twaalf maanden.

Na twaalf maanden zal Belastingdienst/Toeslagen de belanghebbende opnieuw een vragenformulier toesturen. Als na ontvangst van het formulier een inkomensverbetering wordt geconstateerd, dan wordt het lopende uitstel ingetrokken en een nieuwe uitstelregeling getroffen op basis van het hogere bedrag van de betalingscapaciteit, gedurende de resterende twaalf maanden. Als een inkomensvermindering wordt geconstateerd, dan wordt een nieuwe uitstelregeling getroffen op basis van het lagere bedrag voor de resterende periode van twaalf maanden.

Artikel 79.8a. Toeslagschuld te wijten aan opzet of grove schuld [Treedt in werking per 21-02-2012]

TWK Voor deze circulaire divisie is een wijziging met terugwerkende kracht gepubliceerd. Zie opmerking onder de tekst voor nadere informatie.

Terugwerkende kracht

Stcrt. 2012, 3075, datum inwerkingtreding 21-02-2012, bevat een wijziging met terugwerkende kracht van deze circulairedivisie Deze wijziging werkt terug tot en met 01-01-2012. Het artikel is nieuw toegevoegd.

Voor toeslagschulden regelt artikel 7 van de Uitvoeringsregeling Awir het uitstel van betaling in verband met betalingsproblemen. De leden 1 tot en met 6 van dat artikel 7 zijn niet van toepassing als het ontstaan van de terugvordering te wijten is aan opzet of grove schuld (artikel 7, zesde lid, van de Uitvoeringsregeling Awir). In aanvulling op dat zesde lid geldt het volgende. Voor een toeslagschuld die is te wijten aan opzet of grove schuld van de belanghebbende of diens partner kan de Belastingdienst/Toeslagen een betalingsregeling van ten hoogste 24 maanden toestaan als aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- – De belanghebbende verzoekt de Belastingdienst/Toeslagen om zo'n regeling.
- – De belanghebbende of dienst partner maakt aannemelijk dat zij niet meer beschikken over het ten onrechte geïnde voorschot, belichaamd in de toeslagschuld.
- – De regeling leidt tot betaling van de volledige schuld binnen 24 maanden.

Als het mogelijk is om een regeling van korter dan 24 maanden te treffen, moet die kortere regeling worden overeengekomen, afhankelijk van de betalingscapaciteit.

Een toeslagschuld die is te wijten aan opzet of grove schuld van de belanghebbende of diens partner en waarvoor geen betalingsregeling overeengekomen kan worden, moet geheel worden ingevorderd. Als belanghebbende of diens partner aannemelijk maakt dat zij niet meer beschikken over het ten onrechte ontvangen voorschot, belichaamd in de toeslagschuld, houdt de Belastingdienst/Toeslagen, op verzoek, bij de verrekening van een voorschot met die toeslagschuld, er rekening mee dat belanghebbende een bedrag aan bestaansmiddelen overhoudt dat overeenkomt met de voor hem geldende beslagvrije voet.

[Treedt in werking per 21-02-2012]

TWK Voor deze tekst is een wijziging met terugwerkende kracht gepubliceerd. Zie opmerking onder de tekst voor nadere informatie.

Terugwerkende kracht

Stcrt. 2012, 3075, datum inwerkingtreding 21-02-2012, bevat een wijziging met terugwerkende kracht van deze tekst. Deze wijziging werkt terug tot en met 01-01-2012. Het artikel is nieuw toegevoegd.

79.9. Geen verdere invorderingsmaatregelen voor toeslagschuld treffen

Als de belanghebbende een betalingsregeling is toegestaan, als bedoeld in [artikel 79.8](#) van deze leidraad, die rekening houdt met een betalingscapaciteit die ontoereikend is om het teruggevorderde bedrag binnen 24 maanden te voldoen, zal Belastingdienst/Toeslagen na afloop van die regeling de belanghebbende meedelen geen invorderingsmaatregelen te zullen nemen voor de nog openstaande schuld.

Als aan de hand van de gegevens op het door de belanghebbende ingevulde vragenformulier is vastgesteld dat hij niet over enige betalingscapaciteit beschikt, dan zal Belastingdienst/Toeslagen de belanghebbende na die vaststelling meedelen geen invorderingsmaatregelen te zullen nemen voor de toeslagenschuld in kwestie.

In beide situaties wordt aan de mededeling de voorwaarde verbonden dat gedurende 3 jaar te rekenen vanaf de datum van de mededeling, eventuele toeslagen en teruggaven inkomstenbelasting – voor zover die niet in maandelijkse termijnen worden uitbetaald – zullen worden verrekend met de buiten de invordering gelaten schuld. De Belastingdienst/Toeslagen ziet niet af van het nemen van invorderingsmaatregelen als de terugvordering is te wijten aan opzet of grove schuld van de belanghebbende of diens partner.

Artikel 79.9a. Uitstel van betaling in verband met bezwaar of herzieningsverzoek [Treedt in werking per 21-02-2012]

TWK Voor deze circulaire divisie is een wijziging met terugwerkende kracht gepubliceerd. Zie [opmerking](#) onder de tekst voor nadere informatie.

Terugwerkende kracht

Stcrt. 2012, 3075, datum inwerkingtreding 21-02-2012, bevat een wijziging met terugwerkende kracht van deze circulaire divisie. Deze wijziging werkt terug tot en met 01-01-2012. Het artikel is nieuw toegevoegd.

Voor de toepassing van artikel 8 van de Uitvoeringsregeling Awir geldt het volgende. De Belastingdienst/Toeslagen merkt een gemotiveerd bezwaarschrift of herzieningsverzoek aan als een verzoek om uitstel van betaling. In beginsel wordt het aldus gevraagde uitstel verleend tenzij:

- – de belanghebbende ter zake van de betreffende tegemoetkoming of het voorschot daarop bewust onjuiste gegevens heeft verstrekt;
- – de terugvordering anderszins aan opzet of grove schuld van de belanghebbende is te wijten; of
- – de terugvordering gepaard gaat met het opleggen van een boete.

In het geval van beroep, hoger beroep en cassatie geldt een met het voorgaande overeenkomend beleid met dien verstande dat de belanghebbende uitdrukkelijk om uitstel van betaling dient te vragen.

[Treedt in werking per 21-02-2012]

TWK Voor deze tekst is een wijziging met terugwerkende kracht gepubliceerd. Zie [opmerking](#) onder de tekst voor nadere informatie.

Terugwerkende kracht

Stcrt. 2012, 3075, datum inwerkingtreding 21-02-2012, bevat een wijziging met terugwerkende kracht van deze tekst. Deze wijziging werkt terug tot en met 01-01-2012. Het artikel is nieuw toegevoegd.

79.10. Aansprakelijkheid partner voor toeslagschuld

De partner van de belanghebbende – als bedoeld in artikel 3 Awir – is op grond van artikel 33 van de Awir aansprakelijk voor de schuld die voortvloeit uit een toeslagschuld die de belanghebbende onbetaald laat. In overeenstemming met de Awir zal de partner alleen aansprakelijk worden gesteld voor zover die ook feitelijk partner van de belanghebbende was gedurende de periode waarop de toeslagschuld betrekking heeft.

Een nieuwe partner kan dus niet aansprakelijk worden gesteld voor een toeslagschuld die betrekking heeft op de periode waarin er nog geen sprake was van partnerschap.

79.11. Beslag door derden op toeslag

Derdenbeslag wordt gelegd onder de Staat der Nederlanden (het organisatieonderdeel Belastingdienst/Toeslagen). Dat organisatieonderdeel van de Belastingdienst is het bestuursorgaan dat op grond van de Awir is belast met de uitbetaling van de toeslagen. Een gelegd beslag onder (de ontvanger van) de regiokantoren is niet rechtsgeldig. In die gevallen meldt (de ontvanger van) het regiokantoor op het verklaringsformulier geen toeslag verschuldigd te zijn en wordt voor nadere informatie verwezen naar Belastingdienst/Toeslagen.

79.12. Informatieverzoek gerechtdeurwaarder omtrent toeslag

Een gerechtdeurwaarder die gerechtigd is beslag te leggen ten laste van een schuldenaar is bevoegd aan Belastingdienst/Toeslagen te vragen of er periodieke betalingen worden verricht aan de schuldenaar. Artikel 67.2 van deze leidraad is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de gerechtdeurwaarder in zijn verzoek om informatie duidelijk moet maken dat hij handelt in opdracht van een schuldeiser die bevoegd is beslag te leggen op een toeslag.

79.13. Rijksadvocaat in civiele procedures over toeslagen

In de uitoefening van invorderingstaken door Belastingdienst/Toeslagen kan de Staat betrokken worden in een procedure voor de civiele rechter. In zaken waarin procesvertegenwoordiging verplicht is, zal de rijksadvocaat optreden als procesvertegenwoordiger.

79.14. Verzoekschriften aan andere instellingen

De Belastingdienst/Toeslagen houdt de invordering van de toeslagschuld aan als er een verzoekschrift is ingediend bij H.M. de Koningin, de Commissie voor de Verzoekschriften en Burgerinitiatieven uit de Tweede Kamer of de Commissie voor de Verzoekschriften uit de Eerste Kamer der Staten-Generaal, de Nationale Ombudsman of het Ministerie van Financiën. Als naar het oordeel van de Belastingdienst/Toeslagen aanwijzingen bestaan dat door het niet direct aanvangen of vervolgen van de invordering de belangen van de Staat worden geschaad, kunnen na voorafgaande toestemming van het ministerie toch invorderingsmaatregelen getroffen worden.